

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. F.
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2017, č.j. MSK 18493/2017

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2017, č.j. MSK 18493/2017 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce na nákladech řízení částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 27.9.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 6.12.2016, č.j. SMO/471943/16/DSC/FAL, o správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce především namítal, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. V posuzované věci se správní orgán dozvěděl, která osoba vozidlo řídila. Žalobce sdělil totožnost této osoby, včetně její doručovací adresy. Jednalo se přitom o zaměstnance společnosti Odvoz vozu s.r.o., kterou si najal k tomu, aby mu odvezla vozidlo poté, co požil alkoholický nápoj. Správní orgán tedy disponoval údajem o totožnosti řidiče. Přesto řidiče nekontaktoval, a ani se nepokusil s ním přestupek řešit. Žalobce namítal, že správní orgán vycházel přitom toliko ze sdělení Ministerstva vnitra, dle kterého se osoba řidiče oficiálně nenacházela na území ČR. Otázka, zda někdo spáchal přestupek, je přitom otázkou fakticity stavu, nikoli toho, zda pobýval na území České republiky legálně. Ani odkaz na vyjádření Úřadu práce ČR, dle kterého nemá tento cizinec vydané povolení k zaměstnání v České republice, neznamena, že by zde nepracoval, nebo že by se nemohl dopustit přestupku. Úvaha správního orgánu, dle které ten, kdo pobývá na území ČR nelegálně, nemůže spáchat přestupek, je vadná. Dle žalobce důležité je, zda bylo možné bez obtíží prověřit, zda tato osoba přestupek spáchala. Správní orgán disponoval jménem i datem narození k identifikaci osoby, taktéž českou doručovací adresou, na které mohl s řidičem korespondenčně komunikovat. Za takových okolností nebylo důvodu, aby se správní orgán alespoň nepokusil označeného řidiče předvolat. Správní orgán nedůvodně rezignoval na postižení konkrétního pachatele přestupku. Nesplnil proto podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Řízení o správním deliktu provozovatele vozidla bylo tedy zahájeno v rozporu s právními předpisy, a tedy nezákonně. Dle žalobce je proto dán důvod pro zrušení rozhodnutí soudem dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. V dalších námitkách, které žalobce podrobně v žalobě rozvedl, uvedl, že nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy, námitky se vztahovaly rovněž k posouzení zavinění, rozhodnutí o sankci, vymezení místa přestupku a tvrzení o neexistenci správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu a uvedl, že sdělení totožnosti údajného řidiče je čirou obstrukcí. Stejnou obstrukci použil stejný zmocněnec jiných účastníků v řízení, která jsou nyní předmětem správních žalob u Krajského soudu v Ostravě. V dalším spisové značce konkrétních spisů. V další pasáži podání se žalovaný vyjadřoval k ostatním námitkám uvedeným v žalobě.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve správním

spisu oporu. Tato okolnost je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s.

5. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně se podává závěr, že správní orgán I. stupně učinil dle § 125f odst. 1 a odst. 4 zákona o silničním provozu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, a že byly splněny všechny podmínky pro vedení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Vycházel přitom ze sdělení žalobce, že provozované vozidlo v předmětný čas řídil pan L. H. N., nar. X, trvale bytem 58 D.B. P., H. P., Vietnam, zaměstnanec společnosti Odvoz vozu s.r.o. a uvedl, že tato osoba má doručovací adresu P. 2, A. 362/11. Správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že osobu pana L. H. N., nar. X, nekontaktoval, jelikož měl prostřednictvím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, Úřadu práce ČR a České správy sociálního zabezpečení potvrzeno, že uvedená osoba se na území ČR v minulosti nezdržovala, a ani nezdržuje. Ve správním spise správního orgánu I. stupně jsou obsaženy příslušné listiny obsahující sdělení označených úřadů. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu dále plyne, že správní orgán vycházel i ze zjištění ze své úřední činnosti o tom, že osoba pana L. H. N., nar. X, s doručovací adresou P. 2, A. 362/11, je vedena i v dalších spisových materiálech u správního orgánu I. stupně, a například v odůvodnění rozhodnutí uvedl spisové značky jednotlivých správních řízení, a konstatoval, že v těchto věcech byl obeslán uvedený řidič pan L. H. N. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž tyto zásilky byly vráceny zpět bez uložení odesílateli, jelikož adresát je na uvedené adrese neznámý a nemá schránku. Správní orgán z uvedeného dovodil, že je zcela evidentní, že se jedná o osobu smyšlenou nebo o osobu, která se v České republice nikdy nezdržovala. Žalovaný ohledně závěru, že správním orgánem I. stupně byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a ztotožnil se s jeho závěrem, že správní orgán provedl nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, kterého se mu však nepovedlo ustanovit.
6. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Krajský soud konstatuje, že žádné z uvedených tvrzení správního orgánu I. stupně ani žalovaného, že si pan L.H. N. na adrese uvedené žalobcem jako doručovací adresa P. 2, A. 362/11, zásilky nepřebírá, a tyto jsou tam vráceny zpět bez uložení, jelikož je uvedená osoba na označené adrese neznámá a nemá tam schránku, není podepřeno žádným podkladem, který by byl obsažen ve správním spise. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozhodnutí č.j. 8 As 236/2016-51, č.j. 1 As 33/2011-58) plyne, že je nezbytné, aby veškeré podklady, o něž správní orgán opírá své rozhodnutí, byly trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, což se týká i relevantních informací, které správní orgán zjistil z úřední činnosti. I s těmito podklady měl žalobce právo se seznámit a vyjádřit se k nim v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Jestliže ve spise správního orgánu I. stupně ani žalovaného nejsou příslušné listiny z označených správních řízení, z nichž správní orgány zjistily, že si pan L. H. N., který vystupuje jako sdělená osoba v uvedených řízeních, na žalobcem označené adrese zásilky nepřebírá, ty jsou vráceny zpět bez uložení, a že adresát je na uvedené adrese neznámý a nemá tam schránku, pak je nutno dospět

k závěru, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správních spisech a v takovém případě je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

7. Krajský soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu. Protože uvedená nezákonnost byla již sama o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť správní orgány porušily ust. § 50 správního řádu a ust. § 36 odst. 3 správního řádu, jak výše uvedeno, nezabýval se soud pro nadbytečnost žalobními námitkami, které se týkaly samotného správního deliktu.
8. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že procesně úspěšnému žalobci přiznal na nákladech řízení částku 11 228 Kč a uložil žalovanému povinnost zaplatit jí žalobci k rukám jeho zástupce do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Tato částka sestává z nákladů za právní zastoupení, a to z odměny za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (odměna za přípravu a převzetí zastoupení, sepsí žaloby), dvou režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky, 21% DPH – 1 428 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem této daně (21% z odměny a náhrad, tj. z částky 6 800 Kč). K nákladům řízení dále náleží soudní poplatek 3 000 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. dubna 2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

